

Рис. 1. Інноваційні підходи до вдосконалення інфраструктури комунального сектору економіки в компетенції якого підпадають промислові підприємства

В цілому, застосування механізмів державно-приватного партнерства для фінансування сфери комунального сервісного забезпечення розвитку промислових підприємств сприятиме адаптації господарства України до ринкових умов, залученню приватного сектора до ведення комунального господарства, реалізації інвестиційних проектів щодо модернізації підприємств, підвищенню якості комунальних послуг.

Список використаних джерел:

1. Лукашенко В.М. Основні шляхи реформування житлово-комунального господарства / В.М. Лукашенко // Економіка будівництва і міського господарства. – 2013. – Том 9. – С. 121-125.
2. Про схвалення Концепції розвитку державно-приватного партнерства у житлово-комунальному господарстві: Розпорядження Кабінету Міністрів України № 1184-р. від 16 вересня 2009 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1184-2009-%D1%80>
3. World Bank Infrastructure Governance Roundtable, UK. PPP Forum [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://pppartnership.blogspot.com/>

Наталія Лисьонкова, к.е.н., доцент

ДВНЗ «Український державний університет залізничного транспорту», м. Харків

**ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМ БЮДЖЕТУВАННЯ
НА УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ**

Бюджетування – відносно новий фінансовий інструмент для українських підприємств, але при цьому варто зазначити, що складання бюджету для підприємства зовсім не те ж саме, що і бюджетування [1]. І поняття бюджету та бюджетування є суперечливими за своєю суттю і потребують більш детального розгляду. Так в класичному вигляді бюджет чітко розділяється на дві частини, одна з яких прибуткова, а інша витратна. При цьому завданням складання бюджету полягає в наступному:

- прогноз фінансового стану компанії;
- порівняння виконання план і реально отриманий результат;
- проведення оцінки і корегування майбутнього бюджету.

Головна мета складання бюджету – безперервне спостереження за знаходженням витрат підприємства в межах його доходів. При цьому при зменшенні доходів відбувається пропорційне зменшення витрат. А в ситуації надлишку бюджету, вивільненні кошти направляються на модернізацію або розширення окремих організаційних структур підприємства. Однією з пріоритетних цілей при цьому виступає зростання цільових показників, таких як віддача на вкладений капітал, прибутковість активів підприємства і продуктивність праці, і якщо відбувається зростання цих показників, то роботу осіб, відповідальних за бюджет можна вважати задовільною.

На відміну від складання бюджетів впровадження бюджетування на підприємстві передбачає інакшу структуру даного процесу. Особливими відмінностями будуть виступати наступні моменти. По-перше рішення з побудови бюджету приймаються колегіально керівником підприємства та керівниками департаментів і підрозділів. По-друге бюджет деталізується не по статтям надходжень і витрат, а по бізнес-процесам

підприємства, тобто, по конкретним запитам, які надходять від контрагентів і вимагають обробки. Наприклад, заявка від клієнта, яку потрібно довести до завершення тобто надання послуги або поставки продукції.

Крім того до характерних рис бюджетування можна віднести наступне:

- делегування бюджетної відповідальності, коли конкретна людина за відповідає кожен напрям;
- значна увага до стратегії підприємства та приведення видаткової і дохідної частин бюджету відповідно до бюджетної стратегії;
- мотивація персоналу і добре розуміння співробітниками поставлених цілей і завдань та наслідків прийнятих рішень.
- всебічна взаємодія між різними підрозділами підприємства;
- пошук альтернатив стандартним рішенням.

Все це пов'язано з тим, що в цілому, бюджетування сильно інтегровано з управлінською системою підприємства і найчастіше реалізується на її базі. В умовах коли керівництво має можливість відстежити, які стадії проходить бізнес-процес бюджетування, у нього з'являється можливість зрозуміти, де виникають труднощі і що потрібно поліпшити, щоби підвищити ефективність співробітників і підприємства в цілому.

Впровадження системи бюджетування допомагає отримати той же результат, що і при стандартному підході, але з меншими витратами. А в деяких випадках бюджетування допомагає вивести підприємство на інший рівень, вирішити проблеми із заборгованостями та інші проблеми. Але все це здійснюється завдяки виробленню стратегії, збільшенню прозорості роботи з бюджетом і мотивацією персоналу.

Всі проблеми підприємства при впровадженні системи бюджетування можна розділити безпосередньо на проблеми впровадження, проблему вибору і проблеми використання.

Так до проблем впровадження системи бюджетування на підприємстві можна віднести такі проблеми:

- звикання співробітників до нового формату роботи, що пов'язана з психологією людини і побоюванням всього нового.
- подолання проміжного періоду між колишнім і новим підходом по управлінню бюджетом, коли вважається, що нові принципи не працюють, але через нетривалий час їх ефективність вже можна буде оцінити.
- встановлення програмного забезпечення, що допомагає координувати всі процеси та навчання співробітників користуватися ним.
- забезпечення стабільної роботи системи управління бюджетуванням.

Як показує практика, що в умовах коли підприємство вирішило перейти на нові принципи і щоб процес впровадження бюджетування пройшов успішно необхідно вибрати вдале програмне забезпечення і почати ним користуватися.

Головною проблемою вибору є вибір якісного програмного забезпечення за допомогою якого керівництво могло в режимі реального часу відслідковувати кожен бізнес-процес, пов'язаний з отриманням або втратою фінансів.

До найпоширеніших проблем використання при системі управління бюджетуванням можна віднести наступні ситуації:

- ситуація, коли система занадто громіздка і ледве вбудовується в діяльність компанії та потребує корегування цієї діяльності під систему;

– ситуація, коли система досить складна, і у значній частині співробітників бракує навичок в користуванні нею. І таким чином при неповному охопленні ефективність впровадження бюджетування значно менша, і не можливо вибудувати цілісний бюджет;

– ситуація, коли система досить дорога, пов'язана з тим, що у вартість річного обслуговування, налаштування та налагодження може перевищувати закупівельну вартість системи.

– ситуація, коли підприємство потрапляє в залежність від компанії-розробника, так як не може самостійно внести ніяких змін. Це підштовхує розробника до того, щоб підвищувати ціни і нав'язувати більше послуг.

Таким чином все вищезазначене допоможе обрати найкращий варіант для тих, хто вперше підходить до бюджетування за новими принципами і не готовий інвестувати значні кошти в ІТ-систему. Допоможе знизити вартість впровадження системи бюджетування і заощадити на обслуговуванні, завдяки вибору системи з можливостями доопрацювання на рівні моделі, і при цьому залучаючи програмістів тільки для створення специфічної частини бізнес-логіки.

Список використаних джерел:

1. Хорнгрен Ч. Управленческий учет, 10-е изд. /Ч. Хорнгрен, Дж. Фостер, Ш. Датар; пер. с англ. – СПб.: Питер, 2007. – 1008 с.

*Габрієла Мазютинець, аспірант
ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород
Наукові керівники: Головач Й.І., д.т.н., професор
Пойда-Носик Н.Н., к.е.н., доцент*

ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНИХ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ ДЛЯ ПРОГНОЗУВАННЯ РІВНЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ КОМПАНІЇ

У сучасних економічних умовах діяльність компаній, незалежно від форми власності та організаційно-правової форми господарювання, схильна до постійного ризику та загроз, що пов'язані з посиленням впливу факторів зовнішнього та внутрішнього середовища на їх функціонування. Постійне підвищення ризиковості господарської діяльності може спричинити значне зниження рівня фінансового стану компанії, а в майбутньому призвести до банкрутства, і потребує від кожного суб'єкта господарювання розробки та реалізації системи фінансово-економічної безпеки.

У науковій літературі категорія «фінансова безпека підприємства» визначається лише як складова економічної безпеки, хоча, фінансова безпека має і самостійне значення, тобто так само, як відносяться між собою економіка і фінанси, без яких перша не може функціонувати.

Питання, пов'язані з використанням у практиці господарювання прогнозних методів в системі управління, стали об'єктом досліджень таких вітчизняних вчених-економістів: І. Іванова [1], А.І. Іванової [2], Т. Клебанової [4] та ін. На основі аналізу наукової літератури зроблено висновок, що для вирішення пріоритетних завдань у межах функції планування використовуються такі інструменти: розробка стратегічних планів розвитку, застосування новітніх технологій, використання сучасних методів дослідження та аналізу показників фінансово-господарської